

«Οι Άγγλοι εκάθησαν εις την Επτάνησον χρόνους 54, μήνας 8 και ημέραν μίαν» - Η ημέρα που η γαλανόλευκη κυμάτιζε στα Επτάνησα

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Στις 21 Μαΐου 1864 τα [Επτάνησα](#) ενώνονται επισήμως με το Ελληνικό Βασίλειο και γίνονται η πρώτη περιοχή που προσαρτάται μετά την ολοκλήρωση της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.

- *Της Δέσποινας Σωτηρίου*

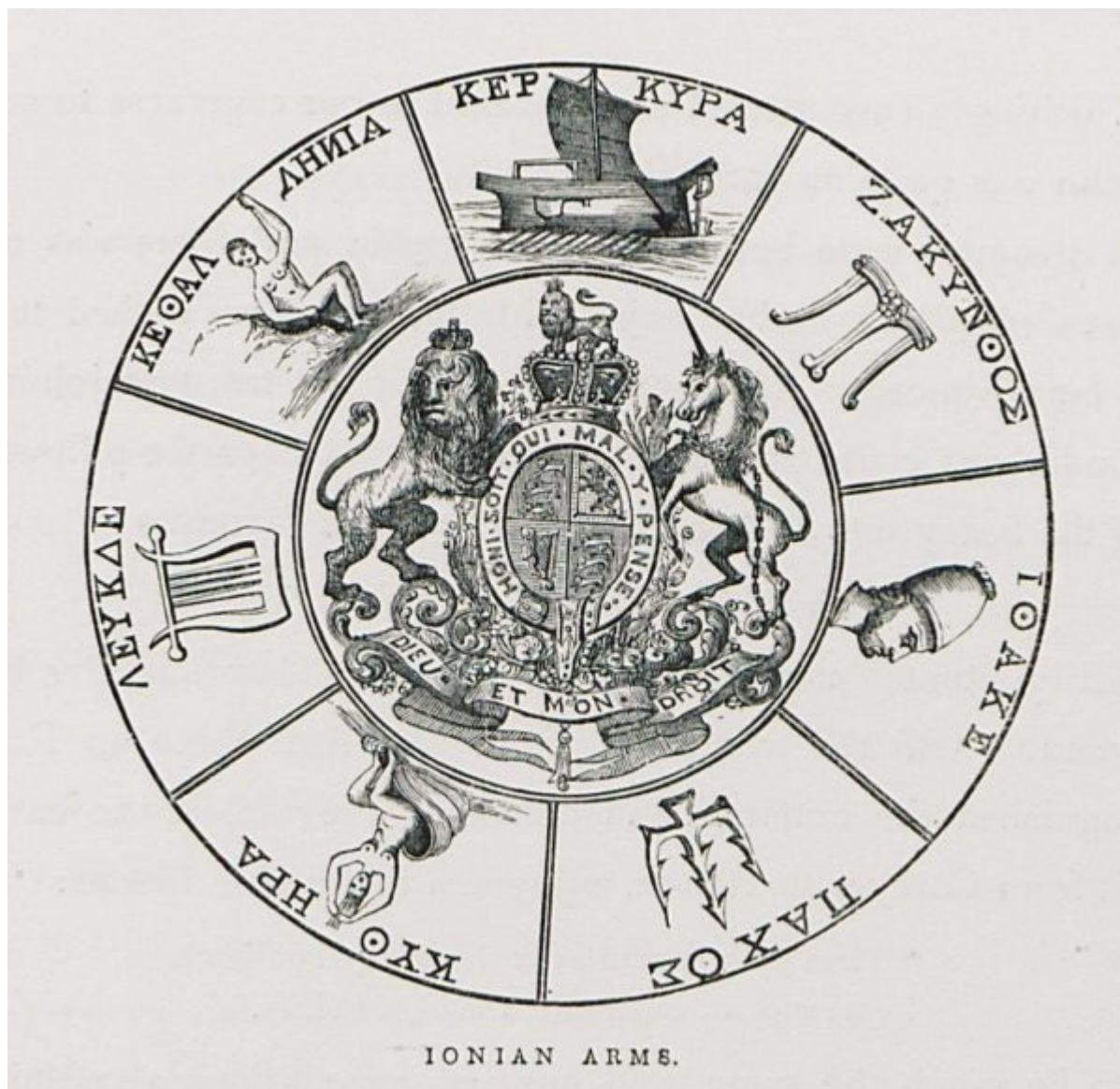
Κι ήταν ο αγώνας των επτανησίων για ανεξαρτησία, που έφερε την πολυπόθητη Ένωση και αυτή η ένωση δημιούργησε την πρώτη επέκταση των συνόρων του ελληνικού κράτους 30 περίπου χρόνια μετά τη δημιουργία του.

Επιστολικό δελτάριο του 1914 ένεκεν της πεντηκοστής επετείου της Ένωσης των Επτανήσων

Στις 29 Μαρτίου 1864 υπογράφηκε συνθήκη ανάμεσα στην **Αγγλία**, τη **Γαλλία**, τη **Ρωσία** και στο ελληνικό βασίλειο, με την οποία τα **Επτάνησα**, στις 21 Μαΐου, πέρασαν οριστικά στην ελληνική κυριαρχία.

Η αγγλική κατοχή στα Ιόνια νησιά ονομαζόταν επίσημα Προστασία. Προστασία της ανεξάρτητης πολιτείας των **Επτανήσων**, όπως αναφερόταν στη συνθήκη της Βιέννης, το 1815. Νωρίτερα, λεγόταν, απλά, κατοχή.

Ο θυρεός του Ηνωμένου Βασιλείου περιβαλλόμενος από τα εμβλήματα των επτά νήσων

Την ημέρα της ένωσης με την **Ελλάδα**, ένας ανώνυμος χρονικογράφος έγραψε:
«Οι Άγγλοι εκάθησαν εις την Επτάνησον χρόνους 54, μήνας 8 και ημέραν μίαν».

Μετά την παράδοση στη Ζαΐμη, ο αρμοστής Στορξ πέρασε στο Κατάκωλο και πρόσφερε τη σημαία της **Επτανησιακής Πολιτείας** στον βασιλιά Γεώργιο.

Ο πολιτικός Θρασύβουλος Ζαΐμης (αριστερά) και ο Ύπατος Αρμοστής των Επτανήσων Henry Knight Storks (δεξιά)

Τα **Επτάνησα**, έζησαν κάτω από την Ενετική κυριαρχία από τον 15ο ως τα τέλη του 18ου αιώνα και δε γνώρισαν ποτέ τουρκική κατοχή. Ο Ενετοκρατίας, αποτέλεσε την καταφυγή του **Τουρκοκρατούμενου Ελληνισμού** και έγινε το χωνευτήρι της γόνιμης αλληλεπίδρασης στοιχείων Ανατολής και Δύσης, απ' όπου «ξεπήδησε ένα κοινό νέο πνεύμα που έμελλε να εκφραστεί μ' όλες τις μορφές της τέχνης: την αρχιτεκτονική, την ποίηση, τη μουσική, το θεατρικό λόγο, τη ζωγραφική». Ο πολιτισμός τους, πλούσιος σε μορφές και πληθωρικός σε έργα, αποτελεί την έκφραση μιας πολύχρονης και πολυκύμαντης ιστορικής περιόδου.

Λίγο καιρό πριν την ίδρυση της **Επτανήσου (ή Ιονίου) Πολιτείας**, με τη συμμετοχή των νησιών του Ιονίου, με την πρωτεύουσα την **Κέρκυρα**, και συγκεκριμένα το 1797, οι Ενετοί αποχώρησαν από το νησί και αυτό πέρασε στα χέρια των Ριζοσπαστών Γάλλων, οι οποίοι έκαψαν δημοσίως, τη **Χρυσόβιβλο των Ευγενών**, το επονομαζόμενο και ως **“LibroD'oro”**.

Μόλις δύο χρόνια αργότερα, τα **Επτάνησα** περνούν στα χέρια των **Ρωσοτούρκων**, οι οποίοι με τη σειρά τους μένουν μόνο για ένα χρόνο.

Το 1800 η **Ρωσία** και η **Τουρκία** υπογράφουν τη συνθήκη, σύμφωνα με την οποία αναγνωρίζουν τα νησιά του Ιονίου ως αυτόνομο κράτος.

Τότε ιδρύεται η **Ιόνιος Πολιτεία** με δική της σημαία και βουλή (**Ιόνιος Βουλή**).

Αυτή ήταν και η πρώτη φορά που μέρος του ελληνικού λαού κέρδισε το δικαίωμα να κυβερνάται από μόνο του μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης το 1453. Τότε ιδρύθηκε και η πρώτη **Ιόνιος Ακαδημία**.

ΑΡΙΘ. 21.

ΕΝΩΣΙΣ

ΕΤΟΣ Α.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Κατ' έτος: Τέσσαρα Δραχ.

Τὰ Ταχυδρομικὰ ἔξοδα εἰσὶ εἰς βάρος τῶν Συνδρομητῶν.

ΕΝ ΤΟΥΤῳ ΝΙΚΑ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Δι' ἑκατὸν στίχων ὁλοκλήρως νύκτα 15.

Ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἰδιομαχίας.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΙ, ΤΗΣ 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1850. ΚΥΡΙΑΚΗ.

Οἱ ὑποψήφιοι.

Ἡλλάδες κατ' ἀντιπροσωπίας ἀναλογιζόμενοι κατέβησαν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ οὕτω συγκεντρωμένοι ἐν ταῖς αἰσίοις, πάντοτε ἐξομαρτυροῦντες ἐνώπιόν μας τὴν αὐταπάραν. Ἰσχυρὴν ἀκολούθως καθυπεβάλλαμεν εἰς τὴν κρίσιν τῆς δημοσίας, ἐπισημασμένην αὐτῇ μὴ τὴν κλάτυγγο τῆς ἀνάγκης, τῆς συμμερινῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνικῆς καταστάσεώς μας, καὶ πάντοτε εὐρωμεν ἐντὸς τῶν ὁρίων τούτων περιωρισμένων τὸ ἀπαραίτητον αὐτῆς, διὰ τὴν σπαι-

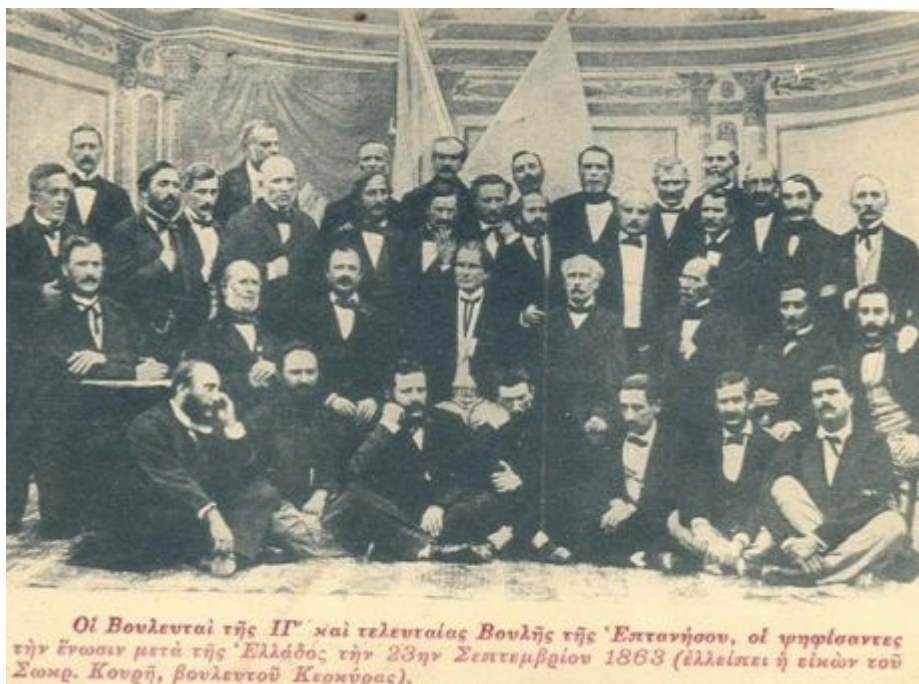
κισθανθῇ καὶ βασανίσθῃ καὶ μετὰ ὤρμον κἀφ' ἑνὸς καὶ παροίθῃσι τοῦ αὐτοῦ τοῦ ὕψους ἀγῶνα. Ἐκείνοι δὲ οἵτινες ἀνεξαρτήτως τοιοῦτων κἀφ' ἑνὸς καὶ συμπεριλαμβανόμενοι ἐπὶ τῆς ὑποτιθεμένης λογικῆς τῶν καὶ ἐμφορῆς τῶν, ἀνεκροτοῦν ἀκατοντάδας φήρους εἰς τὴν διάθεσιν τῶν, εἰς τοὺς τοιοῦτους ὑπενθυμιζόμεν καὶ πάλιν ὅτι ἡ φεροφωρία εἶναι μυστικῇ, ὅτι δεινὴ πᾶρα εἰδίδει τὸ κοινὸν τὰ ἐκτὸς τα πρῶτα, τὰς διαθέσεις αὐτῶν καὶ τοὺς σκοποὺς τῶν, καὶ ὅτι ἀποδίδει εἰς αὐτὰ τὴν προσήκουσαν ἀμοιβήν, ὡς ἐπίσης δεόντως ἐκτὸς καὶ ἀρκούντως

κοινοῦμεν εἰς τοὺς σφραγίστας καὶ ἀντιγράβει, ἐν τούτῳ μόνον ἡ νίκη, τὸ ὅλον τὸ ὅλον κατατρέψαι τοὺς τυράντους τοῦ ἔθνους μας καὶ θέλει ἀποδεικνύει αὐτοὺς πέραν τοῦ ἁγίου τόπου τῆς ἀναστάσεώς του. Οὕτω σφραγιστῶς ἀπλοισμένοι, οἱ ἐμπνεύσεις τῶν θέλων εἶσθαι ἀναμετρίτως καὶ εὐχὴ καὶ τὰ δίκαια τοῦ ἀπεριδεμένου λαοῦ, τοῦτέστιν ἄρδρον πολιτικῆς πίστεως, ἡ μία καὶ ἀδιάρητος ἑλληνικὴ ἐθνικότης, μερὶς αὐτῆς ἀναπόσπαστον ἡ ἑπτάνησος καὶ ἡ ἐθνικὴ τῆς ἑπτανήσου ἀνεξαρτησία, τοῦλάχιστον ὡς εὐχὴ, καθότι ἡ πλήρωσις τῆς ἐξαρτήσεως ἀπὸ τῆς προδιατεταγμένης

Εφημερίδα του 1850

Με το ξέσπασμα του ρωσοτουρκικού πολέμου, η **Ιόνιος Πολιτεία** τάσσεται με τους Ρώσους, οι οποίοι τελικά θα ηττηθούν. Έτσι, τα Επτάνησα περνούν και πάλι στην κατοχή των Γάλλων για οχτώ χρόνια, στη διάρκεια των χτισμάτων και στο Λιστόν στην **Κέρκυρα**, πιστή αντιγραφή της οδού Ριβολί του Παρισιού.

Στα 1815 με την ίδρυση του Ενωμένου Κράτους των **Ιονίων Νήσων**, τα **Επτάνησα** τίθενται υπό Αγγλική προστασία.

Οἱ Βουλευταὶ τῆς 23ης καὶ τελευταίας Βουλῆς τῆς ἑπτανήσου, οἱ ψηφίσαντες τὴν ἑνωσὶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τὴν 23ην Σεπτεμβρίου 1863 (ἔλλειπει ἡ εἰκὼν τοῦ Σωκρ. Κουρῆ, βουλευτοῦ Κερκυρᾶς).

Αναμνηστική φωτογραφία των πληρεξουσίων του Ιονίου κοινοβουλίου που
ψήφισε την ένωση με την Ελλάδα

Όλα αυτά τα χρόνια γίνονται πολλές προσπάθειες από τους Επτανήσιους για ανεξαρτητοποίηση των νησιών και την ένωση τους με την υπόλοιπη (απελευθερωμένη από το 1827) **Ελλάδα**.

Τελικά, το 1863 υπογράφηκε στο **Λονδίνο** συνθήκη των μεγάλων δυνάμεων, στην οποία η **Αγγλία** παρατίθεται από την προστασία των Ιονίων νήσων.

